မာတိကာ စာမျက်နှာ

၁။ ဦးချမ္မဝေ က
၂။ မြတ်ဆရာသို့ ခ
၃။ ညွှန်ကြားလွှာ ဃ
၄။ ဆက်ပြီးတော့လုပ် င
၅။ ဂုဏ်ပြု ခွင့်ပန်လွှာ ဆ
၆။ အမိဋ္ဌာန်ဆက်ကာပြုလျက်ပါ ဈ
၇။ ဆရာ့နိဒါန်း ငါးထောင်မှန်းသည် တ
၈။ စီစဥ်သူ၏ မှတ်ခွန်းဆက် ဓ
၉။ မွေးနေ့ရက်မြတ် နိမိတ်ဖတ် ဖ
၁၀။ မသေမကျေ ဖြေသိမ့်လေ ဗ
၁၁။ ချစ်လျှင် မငိုနဲ့ ဗ
၁၂။ သဘောပေါက်ပါ မ
၁၃။ သောကဖျောက်ပါ မ
၁၄။ အာဇာနည် ယ
၁၅။ ဓမ္မဒူတအတွက် သဲကုန်းဆရာတော်၏ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက် လ
၁၆။ ပဏ္ဍိတ်တစ်သင်းတို့ ရွှေဖလားတွင် ငွေနားတင်ကြသည် ဟ
၁၇။ ဒီလိုပဲလှည့်လည်ရအုံးမှာပဲ ၃
၁၈။ အသက်ကလဲ တိုတယ် ၃
၁၉။ ပေါင်းလို့အရိုးကျပြီလဲဆိုရော သေ ၄
၂၀။ ဆရာကောင်း တပည့်ဆိုတာ ၄
၂၁။ လူတစ်ယောက်ထံမှာ တပည့်ခံထားရင် ၅
၂၂။ ပါရမီရှိပေမယ့် ၅
၂၃။ ဆရာနဲ့လူကြီးတွေ ဆုံး–ဆုံးသွားရင် ၅
၂၄။ ချစ်ရင်ကောင်းမှုပြုခွင့်ပေး ၅
၂၅။ ကောင်းမှုတုမှ အတုနေရ ၆
၂၆။ ကိုယ့်ကုသိုလ်နဲ့ ကိုယ်သွားရမှာ ၇
၂၇။ သေပြီဆို အခြွေအရံ ပရိသတ်တွေ အကုန်ထားခဲ့ရ ၇
၂၈။ ကုသိုလ်ရှိရင်အမေ့ရှာ၊ အဖေရှာသွားသလို ၈
၂၉။ အရွယ်မရွေး ကောင်းမှုရှိရမယ် ၈
၃၀။ ကုသိုလ်ပြုတိုင်း အလောင်းတော်က ခေါင်းဆောင် ၉
၃၁။ ခေါင်းဆောင်ကောင်းရင် သေသေကြေကြေ အားပေး ၉
၃၂။ ခေါင်းဆောင်ကောင်းဆိုတာ အများအကျိုးဆောင် ၁၀
၃၃။ ဆရာမကောင်း တပည့်ခေါင်း ၁၁
၃၄။ ရွာဦးကဘုန်းကြီးမိုက်ရင် တစ်ရွာလုံးမိုက် ၁၂
၃၅။ ကိုယ်နေတဲ့နေရာမှာ အကောင်း(၃)မျိုး ရှိရမယ် ၁၂
၃၆။ မလိုချင်လို့လှူတာ ၁၃
၃၇။ စာတတ်အောင်မသင်ရင် ဘုန်းကြီးဖျင်းဖြစ်ကရော ၁၄
၃၈။ အန္တရာယ်လုပ်တော့ ကိုယ်ပဲဒုက္ခရောက် ၁၅
၃၉။ ဘုန်းကြီးတောက်တဲ့ ၁၆
၄၀။ ဦးပဥ္စင်းနဲ့ ဦးပျင်းစင်း ၁၇
၄၁။ အရင်းအမြားနှစ်ပိုင်းလုံးထမ်းပါ ၁၈
၄၂။ မတရားတဲ့လာဘ်၊ တရားတဲ့လာဘ် ၁၈
၄၃။ အလှူခံတတ်ဖို့အရေးကြီး ၁၉
၄၄။ ငါ့ကြည့်နေ ၁၉
၄၅။ ဘုဥ်းကြီးတယ်ဆိုတာ ၂၁
၄၆။ သူ့ရန်ပွဲဖြေရှင်းဖို့ *ကိုယ့်ရန်ပွဲအရင်ရှင်း ၂၁
၄၇။ စည်းလုံးမှုရယူချင်ရင် အကျင့် (၆)ပါး ပြည့်စုံအောင်လုပ် ၂၂
၄၈။ ရှင်ပြုပေးတဲ့ရည်ရွယ်ချက် ၂၉
၄၉။ သာသနာ့အမွေရတယ်ဆိုတာ ၂၉
၅၀။ ရှင်သာရိပုတ္တရာကိုယ်တော်ကြီးရဲ့ရှင်ပြုနည်း ၃၀
၅၁။ အခုခေတ်ရှင်ပြုတာတွေနဲ့တူလား ၃၀
၅၂။ ဘုန်းကြီးအားငှားရိတ်တယ် ၃၀
၅၃။ ပရိက္ခရာရှစ်ပါးဆိုတာ ၃၂
၅၄။ နတ်ဘဝထက် လူ့ဘဝကမြတ်တယ် ၃၃
၅၅။ အလှူကြီးတိုင်း သဒ္ဓါကောင်းတယ်လို့မခေါ် ၃၃
၅၆။ ဗုဒ္ဓနည်းကျ ရှင်ပြုပွဲ ၃၄
၅၇။ နတ်စင်သွားပြတဲ့အလေ့ ဘယ်နတ်သမားတွေ စလိုက်လို့ပေါ် ၃၆
၅၈။ တရားမနာ သဒ္ဓါနွံနစ် ၃၉
၅၉။ တရားနာတယ်ဆိုတာ မှန်ကြည့်တာ ၃၉
၆၀။ စိတ်ညစ်ရင်တရားနာ ၃၉
၆၁။ ဝါသနာမပါတဲ့အိမ်ကျတော့ နင်သွားတဲ့ ၄၀
၆၂။ ဝါသနာပါတဲ့အိမ်ကျတော့ ခွဲတမ်းချရတယ် ၄၀
၆၃။ နင်သေတော့ ငါလိုက်သေမှာလား ၄၁
၆၄။ ဒုလ္လဘ(၅)ပါးမှာ(၂)ပါးပြောသံမကြားရတော့ဘူး ၄၁
၆၅။ ရဟန်းခံရှင်ပြုပွဲမှာ တရားပွဲထည့်မလား ဆိုင်းထည့်မလား ၄၃
၆၆။ တရားနာရင်း မြားစူးနေမှန်းမသိ ၄၃
၆၇။ သူ့နည်းနဲ့ကိုယ့်နည်းဆိုကတည်းက တရားလမ်းပေါ်ကလွဲသွားပြီ ၄၄
၆၈။ ကုသိုလ်ကံမပါရင် ရှေ့ကရှာ နောက်ကပျက် ၄၇
၆၉။ ကံမပေးလို့ရှိရင် ကြွက်ယက်တာနဲ့တူ ၄၇
၇၀။ ကိုယ်ရှာတဲ့ပစ္စည်းက ကိုယ့်ကိုဒုက္ခပြန်ပေး ၄၈
၇၁။ ချစ်ဆေးဆိုတာ ဘာလဲ ၄၉
၇၂။ အလှူပေးတာနဲ့စစ်တိုက်တာ ဘယ်လိုများတူသလဲ ၄၉
၇၃။ သက်ကယ်မိုးအိမ်တွေ နတ်ကဆင်းရဲအောင် မ,လို့ ကတာလား ၅၀
၇၄။ ကုသိုလ်ဝမ်းစာ များများရှာ ၅၀
၇၅။ ဒါနပါရမီမြောက်၊ မမြောက် ၅၂
၇၆။ အလှူစင်ကြယ်၊ မစင်ကြယ် ၅၄
၇၇။ လူတစ်ယောက်ဆုံးရင်တော့ ဘုန်းကြီးပြန်ပေးဆွဲခံရ ၅၅
၇၈။ ဖြစ်တိုင်းကျော် ကုသိုလ်(၆)မျိုး ၅၅
၇၉။ ထမင်းအားနဲ့ တရားဟောနေတာ ၅၆
၈၀။ ခေါင်,ဆို လုပ်မနေနဲ့ ၅၆
၈၁။ တရားစခန်းမှာ လှူရတဲ့အလှူက နှစ်ဘက်အကျိုးရှိ ၅၇
၈၂။ ငါမသိလို့ သွားစားမိတယ် ၅၉
၈၃။ မိဘဆင်းရဲလို့ သားသမီးဆင်းရဲတာလား ၆၁
၈၄။ နတ်ပြည်ရောက်ဖို့က ဘာမှမခက်ဘူး ၆၂
၈၅။ လူလေးမျိုး ဘဝသရုပ်ဖော် ၆၃
၈၆။ ဖန်ဆင်းရှင်ဘယ်သူလဲ၊ ဘယ်မှာနေလဲ ၆၇
၈၇။ ကုသိုလ်တစ်ခုတည်းသာဆိုရင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်မရောက်ဘူး ၆၈
၈၈။ ဟိုတုန်းကကင်ပွန်းတပ်စဥ် သရဏဂုံတင် ၇၁
၈၉။ သရဏဂုံပျက်ချိန် ၇၂
၉၀။ သရဏဂုံ တကယ်တည်တဲ့ လူတစ်ရာတစ်ယောက်ရှားတယ် ၇၃
၉၁။ အိပ်မက်ထဲကမြွေနီလေး သရဏဂုံကြောင့်ပြေး ၇၃
၉၂။ မြွေ(နိုင်)လက်ဖွဲ့မှာ သရဏဂုံပါ ၇၄
၉၃။ သရဏဂုံမသိတဲ့အရပ်က အများကြီး ၇၅
၉၄။ သီလဟာ စီးတဲ့ရေ ဆည်တဲ့ကန်သင်းလိုပဲ ၇၆
၉၅။ ငါးပါးသီလ (၄)မျိုး ၇၇
၉၆။ ဥပုသ်ဆိုတာဘာလဲ ၇၈
၉၇။ သေချာပေါက်ရဲရဲကျမည့် ဥပုသ်သည် ၇၉
၉၈။ ဥပုသ်သည်(၄)မျိုး ၈၀
၉၉။ ကျွန်သီလနဲ့ တော်လှန်ရေးသီလ ၈၁
၁၀၀။ တစ်လရှစ်သီတင်း နတ်တို့ဆင်း ၈၂
၁၀၁။ တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ အောက်က စာရင်းကိုဖျက်တာ ၈၂
၁၀၂။ ဝါကျွတ်တော့ ဥပုသ်ကျောင်းမှာ တစ္ဆေခြောက် ၈၃
၁၀၃။ နှစ်တစ်ရာနဲ့ တစ်ရက် မလဲနိုင်ပါ ၈၄
၁၀၄။ လူမမှန်ရင် ငရဲမီးစားတယ် ၈၅
၁၀၅။ ဗျသနငါးပါး၊ သုံးပါးမကြောက် နှစ်ပါးကြောက် ၈၆
၁၀၆။ ပမာလေးချက် သီလတွက် ၈၇
၁၀၇။ အင်္ဂါလေးရပ်လူကဲခတ် ၈၇
၁၀၈။ သီလကိုချစ်၊ နံပါတ်တစ်ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ၈၈
၁၀၉။ လမ်းကြီးသုံးသွယ် ပန်းတိုင်သုံးမျိုး ၉၄
၁၁၀။ ဓမ္မာနုပဿနာဆိုတာဒီလိုပါ ၉၇
၁၁၁။ အသက်သမုတ်နာမ်နဲ့ရုပ် ၉၈
၁၁၂။ ဝိပဿနာဆိုတာ အနားယူတဲ့အလုပ် ၁၀၀
၁၁၃။ ထိုင်အားထုတ်မယ်ဆိုရင် ဒီလိုထိုင်ပါ ၁၀၀
၁၁၄။ အိမ်မှာနေတာထက် ပိုဆင်းရဲရင် ဝိပဿနာမဟုတ်ဘူး ၁၀၁
၁၁၅။ လျောင်းထိုင်ရပ်သွား လျော်သလိုအားထုတ်
၁၁၆။ ချမ်းသာ၊ တည်ကြည်၊ သိ ၁၀၉
၁၁၇။ ဣရိယာပုထ်ကို ပြင်နိုင်တယ် ၁၀၉
၁၁၈။ သည်းခံနိုင်ရင်သည်းခံရှု ၁၁၀
၁၁၉။ ကိုယ်ထဲမှာဖြစ်နေသမျှရုပ်၊ စိတ်ထဲမှာ ဖြစ်နေသမျှနာမ် ၁၁၁
၁၂၀။ စင်္ကြံသွားမိုက် ရှုဉာဏ်လိုက် ၁၁၂
၁၂၁။ ပေါ်ဉာဏ်ကိုလိုချင်လို့ ရှုဉာဏ်နဲ့ အားထုတ်ကာ ၁၁၄
၁၂၂။ ဝိပဿနာဆိုတာ တစေ့တစောင်းလေး ကြည့်ရတယ် ၁၁၅
၁၂၃။ နွားမကြီးအစာစားရင်း သားကို တစေ့တစောင်းကြည့်နေတာမျိုး ၁၁၆
၁၂၄။ ခြေတစ်လှမ်းမှာ အနည်းဆုံးတစ်ချက်တော့ မှီအောင်ရှု ၁၁၇
၁၂၅။ အမှတ်အကျဲအစိပ်ဆိုတာ ခြေလှမ်းမြန်တာ နှေးတာနဲ့မဆိုင် ၁၁၈
၁၂၆။ လက်ဟန်လွှဲရင်းလဲရှု ၁၁၉
၁၂၇။ ရုပ်ရယ်၊ နာမ်ရယ်၊ ဉာဏ်ရယ် ၁၁၉
၁၂၈။ ရှုတယ်ဆိုတာ ၁၂၀
၁၂၉။ ကိုယ်ရောဂါနဲ့ စိတ်ရောဂါ ဘယ်ရောဂါကြောက်လဲ ၁၂၀
၁၃၀။ ဝိပဿနာအလုပ်ဆိုတာ မီးငြိမ်းတဲ့အလုပ် ၁၂၃
၁၃၁။ သာဝတ္ထိပြည်ကလူတွေ အလုပ်လုပ်ရင်းနဲ့ တရားကျင့်တာ ၁၂၄
၁၃၂။ အလုပ်လုပ်ရင်း အလုပ်လုပ် ၁၂၄
၁၃၃။ မြန်မာပြည်ကလူတွေ ထိုင်မှလုပ် ၁၂၅
၁၃၄။ ကိုယ်နဲ့ခန္ဓာခွဲရှုပါ ၁၂၆
၁၃၅။ သမထနဲ့ ဝိပဿနာ မကွဲတဲ့လူတွေရဲ့ အပြော ၁၂၇
၁၃၆။ ဝိပဿနာဆိုတာ ကိုယ်တွင်းရှာဖွေရေး အလုပ် ၁၂၉
၁၃၇။ စိတ်စင်ကြယ်ရေးအလုပ် ၁၂၉
၁၃၈။ ဒုက္ခနှစ်မျိုး ၁၃၀
၁၃၉။ သစ္စာ (၄)ပါးမှာ "ပွားသစ္စာ"အရေးကြီးဆုံး ၁၃၀
၁၄၀။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို နှိပ်စက်ရမှာလား ၁၃၂
၁၄၁။ ထင်ရှားတဲ့တစ်ခုကိုကွက်ကြည့် ၁၃၃
၁၄၂။ စိတ်အလုပ်ဆိုတာ သူကြီးကို အလုပ်ခိုင်းတာနဲ့တူတယ် ၁၃၄
၁၄၃။ ငြီးငွေ့တာနဲ့ ဒေါသနဲ့မရောစေနဲ့ ၁၃၄
၁၄၄။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို တကယ်သနားလား ၁၃၆
၁၄၅။ ဒုက္ခထုတ်လုပ်တဲ့စက်ပိုင်ရှင် ၁၃၇
၁၄၆။ မသိသလိုနေလို့ ဒုက္ခရတာ ၁၃၈
၁၄၇။ နိဗ္ဗာန်ဘာလို့မလာလဲ ၁၃၉
၁၄၈။ ပါရမီမရှိလို့တရားမရတာလား ၁၄၁
၁၄၉။ တရားရိပ်သာဆိုတာ တခြားမှာလား ၁၄၁
၁၅၀။ စလောက်ဆို အများကြီးဟုတ်သွားပြီ ၁၄၂
၁၅၁။ အဘွားကြီးတွေ ပြောရကြပ်တယ် ၁၄၂
၁၅၂။ အကင်းတွေ အကြွေများတယ် ၁၄၃
၁၅၃။ ကြည့်တတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေမြင်ဖို့ ၁၄၄
၁၅၄။ ယောဂီတစ်ယောက်သဘောပေါက် ၁၄၄
၁၅၅။ တစ်ရှယ်ရှယ်တော့ကျင့် ၁၄၅
၁၅၆။ သေမယ့်ဘေးကြီးအလွန်နီး ၁၄၆
၁၅၇။ ရောဂါလေးမျိုး ၁၄၇
၁၅၈။ ဆေးကျွေး၊ ဖန်ရေဆေး၊ ပတ်တီးစည်းနေတာ ၁၄၉
၁၅၉။ ဥက္ကိုပ်ပြု ဤကိုယ်ရှု ၁၄၉
၁၆၀။ အမြဲတမ်းဓာတ်စာစား နေတယ်လို့ ပြောလိုက်တယ် ၁၅၀
၁၆၁။ သုံးမျိုးအနာမှတ်ထားပါ ၁၅၁
၁၆၂။ ငါးဆယ်ကျော်ပြီဆိုတော့ 'အိုနာကွ'တဲ့ ၁၅၂
၁၆၃။ သားသမီးမုန်း၊ မြေးမုန်းတွေ ၁၅၂
၁၆၄။ အဲဒီဗျစ်တောက်၊ ဗျစ်တောက်ကခက်နေတာ ၁၅၃
၁၆၅။ သေပြီးမှကျဲကျောင်းနေတဲ့အဘွားကြီး ၁၅၄
၁၆၆။ အဘိုးကြီးအဘွားကြီးတွေရွာလည်ပြီး ဘာလုပ်နေ ၁၅၆
၁၆၇။ နောက်ဆုတ်ရင်လဲဆုတ်၊ သချိုင်းကျမှ အားထုတ် ၁၅၇
၁၆၈။ ကျန်တဲ့အချိန်လေးအကျိုးရှိရှိအသုံးချ ၁၅၈
၁၆၉။ ထမင်းဝိုင်းပေါ်မှာဘာတွေလဲ ၁၅၉
၁၇၀။ ခြင်လာကိုက်တော့ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ ၁၅၉
၁၇၁။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက သူများရဲ့အစာ ၁၆၁
၁၇၂။ ငါ့အိမ်ဖယ်ပေး ငါ့အိမ်ဖယ်ပေးပြောနေတာ ၁၆၁
၁၇၃။ အိုလာရင် ကောင်းတာတွေနည်းသွား ဆိုးတာတွေတိုးလာ ၁၆၁
၁၇၄။ မာန်မှုစရာမရှိ ၁၆၂
၁၇၅။ သေမင်းဆိုတာအကြီးဆုံးမင်း ၁၆၃
၁၇၆။ သိုးမျိုးတွေနဲ့တူတယ် ၁၆၃
၁၇၇။ သေရေးဆင်ခြင်နိဗ္ဗာန်ဝင် ၁၆၄
၁၇၈။ ဆုတောင်းရုံနဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်မှာလား ၁၆၅
၁၇၉။ သေကျင့်မသေကျင့် ၁၆၆
၁၈၀။ ဘုရားဒကာ၊ ကျောင်းဒကာဖြစ်ကျိုးမနပ်သူများ ၁၆၇
၁၈၁။ ဝိပဿနာဆိုတာ ထီးတင် ခေါင်ချုပ်ကုသိုလ် ၁၆၈
၁၈၂။ သာသနာတွင်း သာသနာပ စိစစ်ကြ ၁၆၈
၁၈၃။ ဖတ်တရားဆိုတာ ကိလေသာကိုမတုန်စေဘူး ၁၆၉
၁၈၄။ ဖတ်ပြီးတော့မေး၊ မေးပြီးတော့ကျင့် ၁၇၀
၁၈၅။ ရိုးရိုးကုသိုလ်နဲ့လွန်ကဲတဲ့ကုသိုလ် ၁၇၁
၁၈၆။ အသက်တွက်တတ်ပြီးလား ၁၇၂
၁၈၇။ ရွှေချည်ပေါင်ယောဂီ ၁၇၃
၁၈၈။ ဒို့ယောဂီ သူရဲ့များကုပ်ချိုးထားလားမသိ ၁၇၅
၁၈၉။ ပင်ပန်းရင်မြတ်စွာဘုရားကမခိုင်းဘူး ၁၇၅
၁၉၀။ သတိပဋ္ဌာန်ပွားအာမခံ (၇)ပါး ၁၇၆
၁၉၁။ အရင်းနည်းပါးအမြတ်များတဲ့အလုပ် ၁၇၆
၁၉၂။ ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်လေ့လာတာ ဝိပဿနာ ၁၇၈
၁၉၃။ ရုပ်နာမ်မကွဲရင်ဘာဉာဏ်မှမရ ၁၇၉
၁၉၄။ နှုတ်ကဆိုစရာမလိုဉာဏ်ထဲမှာသာသိ ၁၈၁
၁၉၅။ မူလအရှုအမှတ်ပျက်နေရင်ဣရိယာပုထ်ပြင် ၁၈၁
၁၉၆။ မရှိဘူးလား ရှိတယ်၊ ရှိသေးလား မရှိတော့ဘူး ၁၈၂
၁၉၇။ တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ ရှိတဲ့ဒုက္ခကို သိအောင်လုပ်တာ ၁၈၃
၁၉၈။ သမာဓိဆိုတာဈာန်အတွက်၊ ဉာဏ်ဆိုတာ မဂ်အတွက် ၁၈၄
၁၉၉။ ဣရိယာပုထ်ပြင်တိုင်း ဆေးကုနေတာလို့ ထင်ရင်လွဲမှာ ၁၈၄
၂၀၀။ ပြောင်းပြင်တိုင်းမှာ လေပေါက်ဖာ ၁၈၅
၂၀၁။ ရုပ်နာမ်နောက်ကဉာဏ်လိုက်ရ ၁၈၆
၂၀၂။ အဖြစ်အချုပ်မတူလို့ ရုပ်နာမ်ကို တစ်တွဲတည်း ရှုလို့မရဘူး ၁၈၇
၂၀၃။ ဝိပဿနာနည်းအမျိုးမျိုးကွဲပေမယ့် အရှုခံမကွဲ ၁၈၇
၂၀၄။ ခြောက်ဒွါရရှုနည်း ၁၈၇
၂၀၅။ ဒိဋ္ဌိကိုသီးခြား ဖြုတ်နေစရာမလို ၁၉၀
၂၀၆။ ဉာဏ်နဲ့မြင်နေရင် မျက်စောင်းထိုးပြတာကို ခံနိုင်တယ် ၁၉၁
၂၀၇။ စိတ်သက်သက်ဟာ တန်ဖိုးမရှိ ၁၉၂
၂၀၈။ ဒီဘုန်းကြီးနဲ့ ဒီဒကာမ အနတ္တထင်လို့လား ၁၉၃
၂၀၉။ အားထုတ်သူဆိုရုပ်နာမ် ၁၉၄
၂၁၀။ တရားကိုဆောင်၍ အသေကိုရှောင်ခဲ့သူ ၁၉၄
၂၁၁။ အရှုခံ အရှုဉာဏ်တည့်ရင် တစ်နာရီခဏလေးပဲ ၁၉၇
၂၁၂။ တရားတစ်ထိုင်မှာ ကုသိုလ်လေးမျိုးရ ၁၉၈
၂၁၃။ ကြက်ကိုစံထား အအားမနေရာ ၁၉၈
၂၁၄။ ယောဂီလေးမျိုး ၁၉၉
၂၁၅။ တရားရပြီးမှပျော်ပါ ၁၉၉
၂၁၆။ ထိုင်ရှုတရားနဲ့နေရမှာမဟုတ် ၂၀၀
၂၁၇။ တရားကောင်းတယ်ဆိုတာ ၂၀၀
၂၁၈။ ယောဂီတို့က ရှေ့ကုပ်လား၊ နောက်ကုပ်လား ၂၀၁
၂၁၉။ ခင်တာမွေးထားရင် သောကမွေးတာ ၂၀၁
၂၂၀။ သူများအကြောင်းမစပ်စုနဲ့ ၂၀၂
၂၂၁။ ကြွသလိုနေ၊ ကြွသလိုစား၊ ကြွသလို တရားအားထုတ် ၂၀၂
၂၂၂။ အများမဆန်ဘဲ တရားမှန်ကိုကျင့် ၂၀၃
၂၂၃။ ရရှိထားတဲ့ဘဝကြီးက ဘဝတက်မနဲ့တူတယ် ၂၀၃
၂၂၄။ လက်ရှိဒုက္ခကိုတော့ ပယ်လို့မရတော့ဘူး ၂၀၄
၂၂၅။ ဘုရားတိုင်းအပူဇော်ခံသက်သက် ပွင့်လာတာမဟုတ် ၂၀၅
၂၂၆။ ယောဂီတို့က အကယ်ခံလား၊ အပယ်ခံလား ၂၀၅
၂၂၇။ ဝိပဿနာမပါရင် နိဗ္ဗာန်မရ ၂၀၆
၂၂၈။ ဉာဏ်မဲ့သူတွေညည်းညူနေ ၂၀၈
၂၂၉။ ကြောက်တတ်ရင် နှစ်ခါမကသေ ၂၀၈
၂၃၀။ ငိုက်တဲ့အချိန်နားရွက်လိမ် ၂၀၉
၂၃၁။ အိပ်ငိုက်ဖျောက်နည်း၊ (၇)နည်း ၂၀၉
၂၃၂။ ငါမလိုက်ဘူး၊ ငါမလိုက်ဘူး ၂၁၁
၂၃၃။ ဗလာယောဂီ ၂၁၃
၂၃၄။ ဖြုတ်မှာလား၊ ထုပ်မှာလား ၂၁၄
၂၃၅။ ကျွတ်ချင်ရင်ဆက်ချွတ်မှပေါ့ ၂၁၅
၂၃၆။ တရားပြတာအာရုံကပြတာ ၂၁၆
၂၃၇။ ဓမ္မအလို၊ ငါ့အလိုနားမလည်လို့ဆင်းရဲနေတာ ၂၁၇
၂၃၈။ ဝိပဿနာဉာဏ်မှ မဂ်ဉာဏ်သို့ကူးရ ၂၁၇
၂၃၉။ သောတာပတ္တိမဂ်၏ထူးခြားချက်များ ၂၁၈
၂၄၀။ သောတာပန်ရဲ့ကျန်တဲ့ဒုက္ခ ပမာပြ ၂၁၉
၂၄၁။ အားထုတ်ခွင့်ရတဲ့ ဘဝရဲ့တစ်ရှူတစ်ရှိုက် ၂၂၀
၂၄၂။ ရှုခါစမှာ သုံးဖြာလက္ခဏာ မတွေ့ရ ၂၂၁
၂၄၃။ ဘယ်ဣရိယာပုထ်နဲ့နေနေ ဒုက္ခအမြဲပဲရှိနေ ၂၂၂
၂၄၄။ နိဗ္ဗာန်နဲ့အနီးဆုံးကုသိုလ် ၂၂၃
၂၄၅။ အရိယာမဖြစ်သေးရင် အရိယာနဲ့တူအောင်နေ ၂၂၃
၂၄၆။ သောတာပန်ဆိုတာ သူ့နည်းကိုယ့်နည်း မခွဲခြား ၂၂၄
၂၄၇။ သမထနဲ့ဝိပဿနာ ကွာခြားချက် ၂၂၅
၂၄၈။ ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးက အားမထုတ်လဲဒုက္ခ၊ အားထုတ်လဲဒုက္ခ ၂၂၆
၂၄၉။ ဖြစ်ပျက်ဖြစ်ပျက်ရွတ်နေတာ သမထလဲမဟုတ် ဝိပဿနာလဲမဟုတ် ၂၂၆
၂၅၀။ ဒူးကိုမကြည့်နဲ့ နာတာကိုကြည့် ၂၂၇
၂၅၁။ ဉာဏ်တစ်လုံးသာပိုင် အာရုံရဲ့ဒဏ်ကိုခံနိုင်ပြီ ၂၂၈
၂၅၂။ ကဲ–ဘယ်လောက်လွယ်လဲ ၂၂၈
၂၅၃။ တစ်ခုစီပြောနေလို့သာကြာတာပါ ၂၃၀
၂၅၄။ အပြောနောက်မှာ သဘောပေါက်ပါ ၂၃၀
၂၅၅။ အိမ်သာရင် ညှော်လာလိမ့်မယ် ၂၃၀
၂၅၆။ ခင်တော့ခင်တယ်ပေါ့နော် ၂၃၁
၂၅၇။ ကြိုးတန်လန်းနဲ့ဆိုတော့ အလာနှေးတယ် အပြန်မြန်တယ် ၂၃၁
၂၅၈။ အသက်မီတော့ ဝိုင်းမျိုချမလို့လား ၂၃၂
၂၅၉။ ထမ်းထုတ်မှ သူတို့ဆင်းချင်တာ ၂၃၂
၂၆၀။ ကုသိုလ်ရှိတဲ့သူ၊ သေရွှေ့နဲ့တူ ၂၃၃
၂၆၁။ အော်ညည်းနေတာ ဇော်စင်းရှာ ၂၃၄
၂၆၂။ ဒုက္ခဆိုတာနာတာကိုခေါ်တာမဟုတ် ၂၃၄
၂၆၃။ တရားအားထုတ်တာ စိတ်ရောဂါကုနေတာ ၂၃၅
၂၆၄။ တရားစခန်းဖွင့်တယ်ဆိုတာ ဝိဇ္ဇာမျိုးစေ့စုတာ ၂၃၅
၂၆၅။ ဘယ်အာရုံပဲဖြစ်ဖြစ်နှလုံးသွင်းမှားရင် အကုသိုလ်၊ မှန်ရင်ကုသိုလ် ၂၃၆
၂၆၆။ ဘိုးသူတော်ဝတ်နဲ့ယောဂီဝင် ၂၃၇
၂၆၇။ ရှုနေရင်ပယ်နေဆဲ ၂၃၈
၂၆၈။ ဆေးကုရင်း တရားရှု၊ တရားရှုရင်း ဆေးကု ၂၃၈
၂၆၉။ အားထုတ်မှုမရှိဘဲနဲ့ ဣန္ဒြေမရင့်ကျက်လာနိုင် ၂၃၉
၂၇၀။ ဒီမှငါးချက်၊ ယောဂီတွက် ၂၃၉
၂၇၁။ ဘယ်နည်းနဲ့ကယ်ကြမှာလဲ ၂၄၀
၂၇၂။ စခန်းပွဲကထွက်တာနဲ့ ခါးကော့မပြန်ကြနဲ့ ၂၄၀
၂၇၃။ တရားရှာရင်း၊ သေတာကမြတ်တယ် ၂၄၁
၂၇၄။ ဒုက္ခကိုမသိသမျှ သုခကိုရပိုင်ခွင့်မရှိ ၂၄၁
၂၇၅။ ရှုရမှာကရုပ်နာမ် မြင်ရမှာကဖြစ်ပျက် ၂၄၂
၂၇၆။ သာသနာနဲ့ကြုံတဲ့အခါ သစ္စာသိအောင်လုပ် ၂၄၂
၂၇၇။ ဓမ္မဒူတ–အရှင်ပညာဓဇ၏ နိဂုံးအမှာစကား ၂၄၃
